

tidt vil komme i betydelig Forlegenhed for at faae Arbeidet udført. Nu kunde dette jo vel ske ved, at Kassereren overlod ham en Sum paa sit eget Ansvar, men, er det en Nødvendighed, troer jeg dog, at det maatte overveies, om dette Forhold ikke kunde ordnes ved mere bestemte og faste Regler. Forsaauidt det hedder, at Indcasstationen ved Skovauktionerne, saavel som hele Pengeregnskabet o. s. v. betroes Skovkassereren, saa vil jeg blot tillade mig at bemærke, at dette „ved Skovauktionerne“ forekommer mig at kunne være mindre betydende, forsaavidt det er Meningen, at Kassereren skal modtage alle Indtægter fra Skovene, altsaa ogsaa, hvad der indkommer ved Salg underhaanden o. s. v.; jeg veed ikke, om der ikke kunde være Anledning til at bruge en almindeligere Betegnelse end Ordet „Skovauktion“. Jeg skal blot tillade mig at gjøre opmærksom derpaa.

Krabbe: Mig forekommer det, at den Sag, som den sidste ærede Taler har omtalt, bedst ordnes af Administrationen. Det kan vist ingenlunde være Meningen, at ingen Skovriider maa have endogsaa den mindste, den ubetydeligste Sum under Hænder. Selv nu er det Tilfældet, hvor Amtsforvalterne ere Skovkasserere, at der anvises efter Skovriidernes Rekvistition en vis Sum, for at de kunne have Penge til at lade udføre de Arbejder, som ere fornødne ved Skovene, og saaledes vil det vist nok ogsaa for Fremtiden gaae, men det er, mener jeg, et Spørgsmaal, hvis Løsning kun Administrationen kan bestemme.

Stampe: Det forekommer mig, at den meget ærede Ordfører i sit sidste Foredrag hentydede paa, at det undertiden kan være Tilfældet, at Pengeregnskabet er overdraget til Skovriideren, og at det ogsaa i Fremtiden kunde blive Tilfældet og vil blive det, naar der indtraadte Omstændigheder, der gjorde, at det ansaaes fornødent. Jeg maa i den Anledning tillade mig at bemærke, at dette synes mig, at staae i Strid med anden Passus af Udkastets § 4, hvori der staaer, „at Kassererforretningerne ikke maae forenes med nogen anden Forstbetjening“. Altsaa i det Tilfældet, at Regnskabet hidtil har været betroet Skovriideren, maatte det gaae over til andre Kasserere. Ordene „for saavidt fornødent gjøres“ kunne ikke anvendes

paa Pengeregnskabet, om det end hidtil har været anseet fornødent, at Pengeregnskabet har været betroet til Skovriideren.

Dahl: Jeg troer, det er en meget heldig Bestemmelse her i dette Lovforslag, at Skovkassererforretningerne ikke skulle være forenede med nogen anden Forstforretning. Det forekommer mig at være den eneste Maade, hvorpaa der kan komme tilstrækkelig Garantte tilstede, og hvorved der kan holdes den fornødne Orden med Hensyn til Regnskabsvæsenet. Jeg troer ikke, som den foregaaende ærede Taler har anført, at det skulde være aldeles nødvendigt, at Skovriiderne eller Skovembedsmændene have bestemte Summer, for at de kunne udbetale dem til Arbejderne for de forskellige Skovarbejder. Saaledes som Forholdet, efter det Kendskab, jeg har til det paa flere Steder, gestalter sig, hvor Pengene ofte blive udbetalte paa et andet Sted end det, hvor Arbeidet udføres, der vil det hyppigt skee, at disse Anviisninger, som udstedes af den, der lader Arbeidet udføre, altsaa Skovriideren eller Forstembedsmanden, ville gaae mellem Arbejderne fra Haand til Haand som Repræsentativer eller Mynt, og det vil derfor i det praktiske Liv, idetmindste efter min Overbeviisning, ikke have nogen Bænkfærdighed, at Arbejderne ikke kunne faae constante Penge paa det Sted, hvor Arbeidet er udført. Jeg er selv i det Tilfælde at maatte udbetale flere Tusinde Daler om Aaret til forskellige Arbejdsfolk og væsentlig til Dagleiere, men de udbetales ikke paa Stedet, hvor Arbeidet udføres, men paa et andet Sted, nemlig paa min Bopæl i Aarhus, og, idet nu saaledes Anviisningerne af den Mand, der har ladet Arbeidet udføre, kommer til Arbejdsfolkene og igjen passerer mellem dem som constante Penge, forekommer dette mig at være den hensigtsmæssigste Maade, for at man kan have den tilstrækkelige Control, som det synes mig bør finde Sted i et saadant Forhold.

Sirck: Naar jeg som Medlem af Udvalget er gaaet ind paa den Forandring, vi have tilladt os at foreslaae, er det, fordi jeg fandt Principet med Hensyn til Etableringen af faste Skovkasserere rigtigt, uagtet jeg maa oprigtigt tilstaae, at der med Hensyn til det Arbejde, som Skovriideren alligevel vil have